



# PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov  
Ročník 10 Číslo 56 Července - Srpen 2015

## SLOVO OTCE MARIUSZE

### „Dělat odpočinek“? Proč?

Sestry a bratři, asi jako mnozí z vás, se už těším na prázdniny. Nemůžu si však nepoložit otázku, jak toho času „volna“ dobře využít, abych se skutečně zotavil z běžné práce, a tak se připravil na další úkoly, jenž přinese život po prázdninách. To první asi, co bychom měli vědět, je, že odpočinek neznamena nicnedělání. Spousta lidí umí pracovat, ale neumí odpočívat. A tak si žel ničí zdraví a neustálou únavou narušují vztahy, zejména se svými nejbližšími. Často si při tom namlouvají, že na řádný odpočinek nemají čas. Myslím, že času máme naděleno všichni stejně, jenom ne všichni si dovedeme zorganizovat práci tak, aby nám volný čas vybyl. Mnohdy se zde také jedná o nějaké nezdravé ambice anebo o jakýsi chorobný stav - návyk na práci, podobně jako bývá návyk na alkohol. A tak jako alkoholik, když nepije, má abstinenční příznaky, tak „workholik“, když chvíli nepracuje, začne být neklidný, nervózní, roztěkaný. Říká si: „Já nic nedělám, jen sedím, měl bych už zase něco dělat, to je jinak hrozná ztráta času...“ Odpočinek je ale také činnost! Odpočívám -li, konám odpočinek, a on mne uschopňuje k další práci. Proto je třeba si osvojit pojem „dělat odpočinek“. Vhodný odpočinek je rovněž „děláním“ něčeho velmi dobrého,

něčeho, co po nás chce sám Bůh, a nemusíme mít z toho výčitky svědomí, že ztrácíme čas. Přiměřený odpočinek je důležitý, abychom zůstali lidmi a nestali se stroji. Zkrátka potřebujeme vypnout, abychom se mohli rozvíjet, realizovat, ale abychom více poznali i sami sebe a dobře plnili své povolání určené naším Stvořitelem. Chronická únava, jež je naším životním průvodcem, může být významným ukazatelem naší přetíženosti a neschopnosti odpočívat.

Dále volno a prázdniny jsou skvělou příležitostí, abychom zjistili, že bez nás se svět ani nezhroutí, ani nezastaví, příležitostí k obdivování Božího díla, příležitostí k pohledu na sebe a na život pod jiným zorným úhlem, příležitostí k přehodnocení zaběhaných životních cest. Člověk, který si neumí odpočinout, měl by se zamyslet nad tím: - jak vidí svůj význam, zda neočekává vše od sebe, od svých omezených sil a možností - jak důvěřuje v Boha, který se o člověka stará - jak umí spolupracovat s druhými a s Bohem - zda mu práce není bohem, drogou a smyslem všeho. I Pán Ježíš se často odebíral na opuštěné místo, aby se zotavil a načerpal jako člověk sílu. Při svém odpočinku nezapomeňme na Boha. Jako podněty k zamyšlení si můžeme vzít desatero na prázdniny. Přeji všem, sestry a bratři, abyste čas prázdnin dobře prožili k zotavení těla i duše. K tomu vám žehná o. Mariusz

### Desatero na prázdniny

1. Rozluč se se svými, ale ne s Bohem.
2. Nezapomeň si vzít nejen všechny potřebné věci, ale i něco pro duši.
3. Obuj si boty, které ti vydrží na cestu do kostela.
4. Chod' po všech křižovatkách a cestičkách, ale nezapomeň na cesty Boží.
5. Smetí dávej pod kameny a do odpadkového koše, ale ne do své duše.
6. Na cestě neházej kameny, ale úsměvy.
7. Nasyť žaludek, nenech však hladovět duši.
8. Chod' nejen podle turistických značek, ale i podle Božích přikázání.
9. Až si nasadíš barevné brýle, ať ti nezacloní Boha.
10. Vrat' se z prázdnin nejen zdravý, ale i lepší.

---

### ZE ŽIVOTA SVATÝCH

---

#### Sv. Anna a sv. Jáchym



Převzato z internetu

Anna a Jáchym byli rodiče Panny Marie, tedy prarodiče Ježíše Krista.

Jméno Jáchym se překládá jako „příprava na Spasitele“ a Anna jako „milostiplná“. Bible se o nich nezmiňuje, údaje máme z apokryfního spisu sv. Jakuba. Zde se píše, že Anna a Jáchym byli pastýři, kteří výtěžek ze své práce spravedlivě rozdělovali mezi chudé, jeruzalémský chrám a svoje nezbytné potřeby. Žili spolu 20 let jako manželé a údajně nemohli mít děti. Jelikož neplodnost byla v té době považována za Boží trest, museli snášet mnoho pohrdání a kněží dokonce odmítli obět, kterou přinesli do chrámu. Jáchym byl velmi zarmoucený, a proto odešel do pouště, kde se postil a modlil. Po čtyřiceti dnech se mu zjevil anděl a oznámil mu, že jeho modlitby byly vyslyšeny. I přes všechny nesnáze se jim narodila dcera Marie. Jáchym zemřel zanedlouho po jejím narození. Dítě bylo předáno jeruzalémskému chrámu, kde mu zajistili výchovu. Anna se údajně dožila vysokého věku. Bůh si vybral Annu a Jáchyma, aby se stali rodiči Bohorodičky. Jejich způsob života tedy musel být plný lásky, milosti a hodný tohoto poslání.

Jejich svátek se slaví 26. července. Oba jsou patroni manželských párů a jejich dětí. Jsou ale především vzorem pro všechny prarodiče.

*/Magda/*

### CESTOVNÍ OKÉNKO - POZNEJME NAŠE PAMĚTIHODNOSTI

#### Kaple sv. Anny v Silůvkách

V roce 1850 byla v Silůvkách postavena zvonice, kterou zasvětili sv. Anně. Z důvodu stavebních úprav v centru obce se v roce 1973 dřívější zvonice zbourala a nová postavila na místě, kde stojí dodnes. V dubnu 1974 umístili do nové zvonice původní zvon.

Na kapličce bylo v roce 2002 instalováno zařízení na elektrický pohon zvonu, venkovní osvětlení kaple se zabudovalo v roce 2013.



Foto Lada Badinová

Poutní mše svatá je u kaple sloužena v neděli, která je nejbližší svátku sv. Anny, **letos se mše sv. uskuteční přesně v den svátku - 26. července ve 13 hodin.**

/Lada/

### LITURGIE A MODLITBA

#### 5. července - Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

Přiblížila se hodina, kdy se Cyrilovi mělo dostat pokoje a kdy měl být přenesen do věčného života. Tu pozdvihl své ruce k Bohu a v slzách se modlil: „*Hospodine, můj Bože, ty, který jsi všechny kůry andělské i síly netělesné utvořil, nebe sklenul a zemi založil a vše, co jest, z nebytí v bytí přivedl, ty, který vždycky a všude nasloucháš těm, kdo činí tvou vůli, kdo se tě bojí a zachovávají tvá přikázání, vyslyš mou modlitbu a ochraň své věrné stádo, jemuž jsi mne, svého neužitečného a nehodného služebníka, postavil do čela. Ty, který všechny zbavuješ všeliké bezbožné a pohanské zloby těch, kdo rouhavě mluví proti tobě, dej, ať se tvá církev hojně rozroste, spoj všechny v jedno, učiň je lidem vyvoleným, ať jsou jedné mysli v tvé pravé víře a správném vyznání a vdechni jim do srdce slovo svého učení. Je to jistě tvůj dar, žes nás nehodné přijal za hlasatele evangelia svého Krista. Odevzdávám ti jakožto své ty, které jsi mi svěřil: ať usilují o dobré skutky a konají, co je ti milé. Spravuj je svou mocnou pravicí, vezmi je pod ochranu svých křídel, ať všichni chválí a oslavují tvé jméno, Otče i Synu i Duchu svatý, navěky. Amen.*“ Potom všechny políbil svatým políbením a řekl: „Veleben bud' Hospodin, že nás nevydal za kořist zubům našich neviditelných nepřátel:

léčka se přetrhla a on nás vysvobodil z jejich zkázy." A po těch slovech zesnul v Pánu ve svých dvačtyřiceti letech. Papež pak rozkázal všem Řekům, kteří byli v Římě, i všem Římanům, aby přišli se svícemi, zpívali nad ním (liturgii) a vystrojili mu pohřeb, jaký by vystrojili samému papeži. To také učinili. Ale Cyrilův bratr Metoděj se obrátil na papeže se slovy: „Matka nás zapřísáhla, aby toho, kdo z nás dříve odejde na soud, dopravil bratr do jeho kláštera a tam jej pohřbil.“ Římští biskupové však řekli papeži: „Jelikož putoval po mnoha zemích, až ho Bůh přivedl sem a zde vzal jeho duši k sobě, měl by jako ctihodný muž zde také odpočívat.“ Proto ho uložili do hrobu po pravé straně oltáře v chrámu svatého Klimenta.

/2. čtení z breviáře ze Slavnosti sv. Cyrila a Metoděje/

---

### CHYSTÁME SE NA NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES

---

#### **Diecézní pouť do Slavonic**

Vyvrcholením našich půlročních příprav na Národní eucharistický kongres v Brně 17. 10. 2015 se stala diecézní pouť do Slavonic, konkrétně do tamějšího kostela Božího Těla.

V sobotu ráno 6. června jsme vyrazili společně s poutníky ze Syrovic, Šlapanic a Ivančic autobusem směr Slavonice.

Před mší svatou měli poutníci možnost přistoupit ke svátosti smíření. Mši svatou, která začala v 10,30 hod.,

celebroval brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle.

Do kostelíčku, přímo zasvěcenému Božímu Tělu, se sjelo velké množství věřících i duchovenstva. Otec biskup svou promluvu k ovečkám nevedl z kazatelny, ale vyřešil ji osobitým způsobem. Protože měl mikrofon připevněný na ornátě, mohl se pohybovat mezi poutníky jak v kostele, tak na prostranství před kostelem, a být tak s nimi v úzkém kontaktu. Myslím, že v mnohých z nás to zanechalo nezapomenutelný zážitek.

Slavením eucharistie jsme všichni společně předkládali Bohu své radostné díkůvzdání. Po bohoslužbě následoval eucharistický průvod do farního kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde nám Mons. Cikrle udělil závěrečné požehnání. V 14.00 hodin jsme se zúčastnili koncertu sboru Musica animata z Třebíče. Kromě mše Jiřího Pavlicy - Missa brevis, jsme měli možnost vyslechnout si v jejich podání i díla německých barokních mistrů. V 16 hod. nastal čas odjezdu.

Milovaný Ježíši, děkujeme za tvou lásku, posilu i vedení. Děkujeme za vyslyšení našich proseb, které jsme si do Slavonic přivezli. Děkujeme. /Lada/

---

### ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

---

#### **První svaté přijímání**

První svaté přijímání se mi moc líbilo. Moc jsem se těšila, ale trochu jsem se bála zpovědi. Ráno v 6.30 hodin jsem šla

ke kadeřnici, aby mne učesala. Jak jsem byla učesaná, šla jsem se obléct. Pak jsem šla ke kostelu a viděla jsem už z dálky své kamarády, jak jim to sluší!!! Pak to začalo! Vstoupili jsme do kostela, sedli jsme si na místa. A začala mše!!! Před 1. čtením a před 2. čtením jsme se přimlouvali za otce, děti a rodiče. Evangelium a kázání bylo zajímavé. Následovalo zapalování svíček. Potom jsme nesli obětní dary. Já jsem nesla křížek. Potom bylo svaté přijímání. Jak jsem přijala Pána Ježíše do svého srdce, bylo mi báječně. Vám také? ☺

*/Markétka Poledňová/*

### **Noc kostelů v Moravanech a Radosticích**

I letos proběhla v naší farnosti Noc kostelů, a to již potřetí v kostele sv. Václava. Noc probíhá vždy na konci května nejen v kostelech v České republice, ale i za jejími hranicemi.



Foto Štěpán Langášek

V našem kostele na úvod přivítal všechny přítomné otec Mariusz. Celovečerní program následně zahájily děti z naší Základní školy, které si připravily

poutavé divadelní vystoupení O svatém Václavu. Zástupci naší farní mládeže pak vyznali osobní svědectví víry v oslovujícím a velmi netradičním pojetí. Následovalo radostné vystoupení dětí, které zpěvem a tancem chválily Boha. Na jejich vystoupení plynule navázala moravanská schola se svým koncertem, který pohladil po duši. Duchovním vrcholem večera byla mše svatá, adorace a svátostné požehnání. Po celou dobu probíhajícího programu bylo možné tvořit v misijní dílně, na jarmarku si zakoupit ruční výrobky z dílny a přispět tak na pomoc chudým, podívat se na fotky a prezentaci ze společných aktivit farníků nebo si prohlédnout kostel či zvonici. Tímto si také dovolujeme poděkovat všem, kteří se na přípravě Noci kostelů letos podíleli, všem účinkujícím a zejména příchozím.

*/Pavel Šimonek/*

V pátek 29. května se poprvé v Radosticích konala akce Noc kostelů. Začátek proběhl úplně prostě. Pracovníci obce posekali trávu na celém prostranství okolo kostela. Dovezli lavice a stoly ven, a také židle dovnitř kostela. Jaké bylo naše překvapení, jak byl kostelík pěkně uklizen a vyzdoben květinami. Co úsilí a práce šikovných rukou to stálo, dělali to jistě s láskou pro dobrou věc. Pak přijel pan Tomáš Dudík, místostarosta z Ořechova, se svým týmem farníků (spolupracovníků) z okolních obcí. Dovezli hodně občerstvení, např. kávu, čaj a hlavně

hodně druhů zákusků a vynikající koláče. Byl zde i dětský koutek, kde na děti čekalo plno úkolů a zábavy, aby jim lépe utíkal čas. V kostele nás přivítal zástupce farnosti Radovan Plšek, omluvil pana faráře, který zahajoval Noc kostelů v Moravanech. Potom předal slovo starostovi obce Radostice, panu ing. Jaroslavu Kadlčíkovi. Ten přítomné přivítal a všem popřál pěkný zážitek. Uskutečnil se koncert evangelického sboru ze Silůvek, který byl velice pěkný a měl velký ohlas. Potom následovalo slovo kronikářky paní Zdeny Kubíkové, která se nemohla ze zdravotních důvodů zúčastnit. Místo ní obsáhlou historii našeho kostelíku přednesla zastupitelka obce paní ing. Jarmila Kadlecová. Tento příspěvek z historie kostela již vyslechl i otec Mariusz, který přijel z Moravan, aby v Radosticích sloužil mši svatou. Celá mše se nesla v duchu přátelství, lásky a porozumění mezi lidmi.



Foto Tomáš Dudík

Následovalo vystoupení skupiny Fatima z Ořechova, která svými písněmi zaujala všechny přítomné bez rozdílu věku.

Program byl zakončen májovou pobožností. Byl to pro všechny velice pěkný zážitek, každý si odnesl hřejivý pocit na srdíčku. Za zastupitelstvo obce Radostice všem příčinlivým organizátorům moc děkuji.

*/Jaroslav Dvořák/*

### **Kolem světa za jedno odpoledne**

Ve které zemi stojí Eiffelova věž? Která země na světě produkuje nejlepší čokoládu? Ve které zemi se sní nejvíce hamburgerů? Poznáš, která země na světě má tuto vlajku? Procestovali jsme několik kontinentů během hodiny a na závěr jsme si ještě opekli špekáčky. Tušíte? Ano! S dětmi jsme se vydali na Farní dětský den, který se druhé červnové odpoledne konal kde jinde, než na zahradě moravanské fary. Děti se dočkaly sladké i věcné odměny, pokud ovšem splnily alespoň několik úkolů. Zapojily hlavičku, svaly, i chuťové pohárky. Každé stanoviště, které na nás čekalo, zastupovalo jinou zemi. V Keni jsme navlékali korálky, Francii jsme poznávali podle fotografií, v Číně jsme se učili čínským znakům a na Havaji jsme se naučili domorodý tanec. Nezastavilo nás ani skákání v pytli nebo lanová dráha. Jedním z nejpříjemnějších byla bezpochyby zastávka ve Švýcarsku, kde jsme poznávali příchutě čokolády. Nakonec jsme se všichni těšili na opékání buřtů. U ohně jsme si my dospělí měli možnost trochu popovídat a zhodnotit, jak se tento dětský den pěkně vydařil. I počasí nám, díky Bohu,



přálo. Parádně strávené nedělní odpoledne, kdy se naše děti leccos naučily, něco nového vyzkoušely, společně si hrály, dobře se najedly a ještě odešly domů s kapsami plnými bonbónů! Nebylo to však samo sebou a proto za všechny rodiče volám „VELKÝ DÍK!!!“ naší farní mládeži.



Foto Štěpán Langášek

Celý program nezištně vymyslet, zorganizovat, zajistit a zrealizovat je už téměř manažerský počin. A to, že mají naši mladí týmového ducha, se nezapře. Takže, díky vám a ze srdce doufám, že jednou naše děti půjdou ve vašich šlápějích a připraví podobně příjemný den i vašim potomkům.

*/ Lenka Šimonková /*

### Slavnost Těla a Krve Páně

Letošní slavnost byla uskutečněna v neděli 7. června. Od brzkých ranních hodin bylo kolem kostela Věch svatých rušno. Sešli se zde farníci, kteří připravovali oltáře k průvodu s naším Pánem. Včelaři pojali oltář trochu netradičně a složili ho z nových úlů, rámků a rojáčku, na kterém byl

umístněný obrázek sv. Ambrože, patrona včelařů. Tento oltář se postavil u zahrady manželů Piskových, kde již čekala paní Pisková s množstvím květin, které k nim farníci donesli. Druhý oltář stál u rybníka Štikovce a třetí u kostela sv. Jiří. Letošní rok byl trochu ochuzen o hudbu, kterou se přes velkou a usilovnou snahu nepodařilo dát panu Smotrilovi dohromady. Hudební doprovod během průvodu tedy hrdě vzal na sebe pan varhaník Jiří Tůma, který vedl zpěv, a paní Lada Badinová, která se ujala modlitby růžence. U oltářů zahrála na kytaru paní Markéta Dudíková. Nový baldachýn, který nechala zhotovit paní Jiřina Nováková, nesli pan Jedlička, Salnek, Hendrych a Man, korouhvi se ujali pan Steingart, a aby byla zapojena i naše mládež, tak druhé korouhve se chopil Filip Paulíček.



Foto Josef Skácel

Průvod vyšel za velkého vedra, což se možná i projeví na jeho malé účasti oproti loňskému roku. Přesto byl průvod moc krásný. Velký dík patří všem, kteří brzy ráno pomohli s přípravou a následně i s úklidem, protože žádná akce se sama nenachystá. A co si přát

nakonec, jen snad to, abychom Krista neviděli vycházet z kostela jen o Slavnosti Těla a Krve Páně, ale po každé mši svaté ve svých blízkých. A aby svět byl hezčí, budeme se tomu muset učit asi všichni.

*/Tomáš Dudík/*

### **Kříž na peregrínské cestě**

*„Co se dalo, bude se dít zase, a co se dělalo, bude se znovu dělat. Pod sluncem není nic nového.“ / Kaz 1,9/*

Na křižovatkách polních cest od pradávna stávaly kříže a křížky, většinou s lavičkou ve stínu stromů, aby poskytly poutníkům trochu tělesného a duševního odpočinku. Nebylo tomu ani jinak na rozcestí polních cest vedoucí z Ořechova ke kapli sv. Peregrina a z Ořechoviček do Hajan. V době totality byl tento kříž odstraněn. V době svobody se však našli takoví, kteří kříž znovu postavili a vytvořili kolem něho místo k odpočinku. V roce 2012 Obec Ořechov ve spolupráci s Okrašlovacím spolkem Ořechov.



Foto Obec Ořechov

Jednu pondělní květnovou noc letošního roku, možná souhra náhod a možná i lidské zapříčinění, se však toto místo

stalo spáleništěm. Přes aktivní zásah místních hasičů byl zničený kříž, lavičky a za své vzaly i nově vysázené stromy. Díky firmě, která vytváří v okolí biokoridor, za necelý měsíc, je zde nový kříž, nové lavice na sezení a doufáme, že i nové stromy budou brzy poskytovat stín poutníkům. Děkujeme za obnovení tohoto zastavení na rozcestí.

*/István Steingart/*

### **Výlet s dětmi z náboženství**

V sobotu 13. června jsme s dětmi ze 2. a 3. třídy vyrazili na pěší výlet do Moravan. Podívat se, kde vlastně o. Mariusz bydlí. Sešlo se nás 7 statečných. Horko bylo už od samého rána a čekala nás dlouhá 6ti km cesta náročným terénem.

Naše putování začalo návštěvou Včelího království u Steingartů. Byli jsme moc mile přijati, i s pohoštěním, a seznámení s úžasně zajímavým životem včel. Zážitkem byl pohled do proskleného úlu, kde se to hemžilo včeličkami. Také jsme se mohli podívat na další zvířectvo na dvoře, nejlepší byli malí králíci. Poslední zamávání a už se vydáváme dál, ke kříži, kde hořelo, ale už byl nahrazen krásným novým. Svěřili jsme celý den do Boží ochrany a pokračovali dál, ke kapli sv. Peregrina. U kapličky jsme se zastavili na svačinku, rozdělili se do dvou družstev, Hobity a Trpaslíky, zahráli si nějaké hry, napsali o naší návštěvě do Peregrínského deníčku a nakonec jsme sv. Peregrina poprosili o přímlovu za nás a celou naši farnost.





Foto Leona Steingartová

A vyrážíme dál, k Bobravě. Po náročném sestupu k řece a šťastném přechodu přes ni, po rozbité lávce, jsme si zase udělali přestávku. Nemohli jsme se odsud dostat dál po naší trase, protože ve stínu, u vody s krásnými kamínky a malou „plázičkou“, se moc pěkně stavěly přehrady a tvořila nová koryta potůčků a pouštěly lodičky. Dokonce jsme objevili i raka. I zde jsme plnili další úkoly, a body našim družstvům přibývaly. Nakonec jsme se přece jen vydali dál na cestu k našemu cíli. Úsek cesty od Bobravy do Moravan byl náročný, tepla přibývalo, síl ubývalo, cesta do prudkého kopce, nejdelší úsek a na polní cestě jsme se před sluníčkem neschovali...

S posledními silami a pár kapkami vody jsme doputovali na moravskou faru. Otec nebyl doma, to jsme věděli, radoval se svatebčany, ale nachystal nám občerstvení. Posilnili jsme se, doplnili tekutiny, odpočali, nasbírali při hrách poslední body. Všichni vyhráli odměny a hurá domů. Hurá proto, že se jelo autem. Pěšky už to opravdu nebylo

možné. Děkuji všem účastníkům za statečnost a milou společnost ☺

*/Radka Jedličková/*

### Farní den

V předposlední červnové nedělní odpoledne využili někteří farníci obou ořechovských farností nabídku odpoledního setkání na dvorku tikovické fary. Organizátoři věnovali této farní akci hodně času a úsilí. Vlídne přijetí, pohostinnost, pěkný program pro děti, šermířské překvapení, to vše bylo součástí přátelského posezení a odpolední pohody. Farníci se takto mohli setkat spolu navzájem, spolu i se svým duchovním otcem Mariuszem, a vytvořit pěkné společenství. Tikovická fara takto po několika letech „ožila“.



Foto František Peška

Díky všem, kdo se podíleli na přípravě farního dne a také těm, kdo svou účastí tuto akci podpořili.

*/Leona/*

### Druhý farní den

V neděli 22. 6. 2015 proběhl na faře v Tikovicích 2. farní den našich farností. Počasí nám přálo, a tak se tohoto dne zúčastnilo něco kolem 100 lidí. Od

miminek po lidi v důchodovém věku. A o všechny bylo postaráno jak po strážce dobrého jídla či pití, tak po strážce zábavy. Zatímco starší farníci pobývali hlavně u stolů v družném rozhovoru, děti a mládež se chopili náčiní všeho druhu a sportovali. Probíhaly tu opravdu skvělé sportovní výkony, ke kterým přispívali také rodiče dětí. V 17,00 hod. nás čekalo překvapení v podobě šermířského představení pod vedením našeho mladého farníka Marka Lhoteckého. Nejmenší farníky to tak zaujalo, že se po představení pustili také do těžkých bojů - taková malá Boží armáda.



Foto Markéta Dudíková

Velkou pochvalu jistě zaslouží hlavně farníci z farnosti kostela sv. Jiří, kteří si úklid a přípravu občerstvení i prostor vzali za své. My z druhé farnosti jsme se snažili pomoci, kde se dalo. A protože jsem byla vždycky hlavně na jídlo, musím pochválit mistrovské umění manželů Peškových v podobě výborné douzované cigáry, které neodolala ani moje roční dcera. Myslím, že všichni, kdo se této akce účastnili, mohou říct,

že to bylo velmi krásné a příjemné odpoledne plné pohody a souznění obou našich farností. /Markéta Dudíková/

---

### ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

---

**Jiří Kejř: Jan Hus známý i neznámý**  
Kniha o knize, která nikdy nebude napsána. Takto o své monografii, jež se věnuje veskrze osobě Mistra Jana Husa, hovoří profesor Jiří Kejř (1921-2015). Člověk, který se věnoval více než 60 let postavě Jana Husa, zejména pak soudnímu procesu v Kostnici. Kejř vystudoval práva na Karlově univerzitě a poté se začal věnovat středověkým rukopisům, právní historii a přednáškám na různých (i zahraničních) univerzitách. Je nositelem několika mezinárodních ocenění a členem řady odborných společností, které se věnují dějinám univerzit, městských zřízení a církevním dějinám. Jde o velmi útlou knihu, a jako taková si neklade za cíl zevrubně pohovořit o Husově myšlenkovém vývoji, o právním prostředí té doby nebo o jeho morálním a etickém úsilí. Autor o své monografii mluví jako o skromné knize, která má být jakýmsi stručným shrnutím celého jeho dosavadního bádání na téma Jan Hus. Úvod knihy se věnuje kritickému poznávání osoby Jana Husa, Kejř zde vysvětluje, jakým způsobem proniká do historicity oné doby a jak chápat Husovy spisy, v nichž se odráží jeho nitro a smýšlení. Z knihy je patrné, že

PUTUJEME O PRÁZDNINÁCH

**Prázdninové typy**

Chtěli bychom čtenářům přiblížit některé projekty, které nabízí možnost několikadenního putování. Evropské poutní stezky je celoevropský projekt, jehož hlavními stezkami jsou poutní cesta do Santiaga de Compostela (Svatojakubská cesta) a poutní cesty do Říma, které jsou nejstaršími známými poutními stezkami v Evropě. Svatojakubská pouť vede z mnoha míst v Evropě na španělské pobřeží do Santiaga de Compostela. Pout' do Santiaga mají v živé paměti někteří poutníci z našich farností. Bezpočet různých variant spojují kostely zasvěcené sv. Jakubovi. V českých krajích vede několik tras Jakubských cest, navazují na trasy Jakubských cest v Německu. Trasy vedou severojižním směrem přes Prahu. Na Moravě je křižovatkou Jakubských cest Brno, kde se také nachází kostel sv. Jakuba. Značená Jakubská cesta na trase Brno - Mikulov má návaznost na cestu v Dolním Rakousku. Trasy **Jakubské cesty na jižní Moravě** najdete na webové stránce [www.jakubskacesta.cz](http://www.jakubskacesta.cz). Projekt byl představen v roce 2010. Další nabídkou je **Cyriometodějská stezka**. Minulý rok v prosinci se Evropský parlament seznámil s poutními cestami na východní Moravě a ty byly oficiálně zařazeny do projektu Evropská kulturní stezka sv. Cyrila a Metoděje.

Jan Hus ve svých dílech a kázáních neváhal kritizovat nejen špatné chování šlechty, ale i církevních hodnostářů a zejména prodej odpustků. V některých případech jeho učení vycházelo ale z myšlenek v té době již odsouzeného anglického teologa Johna Wiclyfa, což velmi nelibě, ale pro tu dobu zcela pochopitelně, nesla tehdejší církevní vrchnost. Kniha dále čtenáře provází od Husových kázání v Betlémské kapli, přes kontakty s královským dvorem a samotným Václavem IV. až po přípravu a vyústění Husova sporu před koncilem v Kostnici. Kejř ve svém díle popisuje, že Hus věřil ve svobodnou disputaci a neuvědomil si skutečnost, že stojí před soudem. S Husem bylo zacházeno jako s kacířem, a proto byl uvězněn. I když jej král Zikmund „vyzbrojil“ na cestu glejtem a posléze trval na jeho propuštění, nakonec ustoupil, aby neohrozil jednání koncilu.

Kniha je psána střízlivým jazykem, je koncipována fakticky a velmi přehledně. Vzhledem k 600. výročí úmrtí Jana Husa bych ji chtěl doporučit opravdu všem, abychom tak lépe pochopili tehdejší dobu, její mentalitu, právní řád a Husovo myšlení. V souvislosti se zmíněným výročím, bych rád doporučil ještě jednu monografii, a sice Husovská dilemata prof. Ctirada V. Pospíšila, jenž velmi zajímavou formou rozdmýchává diskuzi právě na téma spojené s Janem Husem.

*/Michael Ruschka/*

**Cyrlometodějská poutní cesta** na východě Moravy je dlouhá přibližně 123 km, vede ze Svatého Kopečku přes Svatý Hostýn na Velehrad, je doplněna 25-ti zastaveními s informačními panely. Někdy se můžeme setkat s názvem „Moravská Compostela“. Také na tuto pout' se vydalo před dvěma roky několik našich farníků. Více informací o cyrlometodějských trasách najdete na [www.cyril-methodius.eu](http://www.cyril-methodius.eu).

Po návratu z pěší pouti z Velehradu do Říma v roce 2000, na kterou se vydalo několik kněží a jáhnů brněnské diecéze, vznikla každoroční tradice pěších „hvězdicových“ poutí na Velehrad. Také na tyto prázdninové poutě se vydali mnozí naši farníci a je pro nás radostí, že se na tuto pout' můžeme připojit přímo u naší lesní kaple sv. Peregrina.

Bližší informace o trasách najdete na odkazu [www.velehradinfo.cz](http://www.velehradinfo.cz).

Pro poutníky, kteří celoročně chtějí navštívit zajímavá poutní místa, případně využít i nabídku ubytování na farách, je v nabídce projekt **Církevní turistika**, představený letos v lednu na Regiontour na brněnském výstavišti. Prezentaci můžete najít na [www.cirkevnuturistika.cz](http://www.cirkevnuturistika.cz). Ať už se vydáte kamkoli, blízko či daleko, pěšky, na kole, vlakem, autem, autobusem, letadlem, lodí, vzducholodí ... ať

zakoušíte radost z putování spojenou s únavou i odpočinkem a budete-li se chtít podělit o své poutní cesty a zážitky, můžete psát na adresu [peregrinek@atlas.cz](mailto:peregrinek@atlas.cz) nebo rukopis předat o. Mariuszovi. Přejeme krásné prázdniny!  
*/Leona/*

---

### CO NÁS ČEKÁ

---

◀ v neděli **5.7. cyrlometodějská poutní mše sv.** u kaple v Ořechovičkách v **8:30** (nebude sloužena mše sv. v 9:00 v kostele Všech sv.) Za velmi nepříznivého počasí bude poutní mše sv. v 8:30 sloužena v kostele Všech sv.)

◀ v neděli **26.7. ve 13:00 poutní mše sv. v Silůvkách** u kaple sv. Anny

◀ **27.- 31. 7 výlet mládeže** do Tater

◀ **8.-15.8. tábor** mladších dětí v **Bedřichově**

◀ **15.-22.8. tábor** mladších dětí v **Koněšíně**

◀ **22.-29.8. tábor „Senior“** pro starší mládež v **Sobotíně**

◀ **23.-28.8. výlet manželských párů** do Tater

◀ **XV. pěší pout' na Velehrad** ve středu 19.8. ve 12:00 od kaple sv. Peregrina. V sobotu 22.8. v 6:00 pojedou z Brna-Bystrce od kostela autobus na závěrečnou část pouti z Buchlovic na Velehrad, aby se mohli zúčastnit i ti, kteří nemohou jít celou pout'. Tímto autobusem se mohou vrátit i pěší poutníci (přihlášky na tel. 608470415 - Jana Pálková)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdaléna Šimová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu [peregrinek@atlas.cz](mailto:peregrinek@atlas.cz). Telefon: 777 674 936